

klager som sagt, at vi ikke have faaet noget at vide derom, thi det er jo muligt, naar vi i Tide havde overvejet dette, at der var noget af det, som man havde kunnet enes om og faa sat igennem. Et Mindretal, et enkelt Medlem, som jo ellers har tiltraadt Flertallets Forslag, har stillet den Betingelse, at der i denne Lov skulde indføres en Paragraf om, at denne Lov først skulde træde i Kraft samtidig med Loven om Statsstiftud til Folkehøjskoler og Landbrugsskoler. Tanken i dette Ændringsforslag er jo, som D'Her. ville se, ganske den samme som den, jeg paa det Mindretals Begne, jeg nærmest er Ordfører for, har udviklet. Det har ogsaa været vor Forudsætning, for vort Arbejde her, en Forudsætning, som vi nu haabe, er fuldstændig indtraadt eller sikkert vil indtræde. Jeg antager ogsaa, at det ærede Medlem, efter hvad der nu foreligger for os alle, vil erkende, at det Forslag, han har sat ind for en Sikkerheds Skyld, nu ikke længer har synderlig Betydning. Den eneste Betydning, det kunde have ved at blive vedtaget, vilde være den, at rejse et gammelt kedeligt konstitutionelt Stridsspørgsmaal, nemlig det Spørgsmaal, som her i Salen i tidligere Tid jævnlig har været oppe, om det var rigtigt at sammenebne Love af temmelig forskellig Art med hinanden ved en saadan Bestemmelse. Jeg er ikke nogen Modstander af saaledes at binde Love sammen, men jeg mener, det vilde være urimeligt at rejse Strid om en saadan Formalitet, naar man i Realiteten faar sin Vilje, og jeg vil derfor henstille til det ærede Medlem, som har stillet dette Forslag, før han kunde vide, om Loven om Folkehøjskoler og Landbrugsskoler vilde komme frem for Landstinget, at han mulig kunde tage dette Forslag tilbage. Der foreligger foruden dette endnu Ændringsforslag af det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius). Det er Ændringsforslag baade til den organisatoriske Del af Loven og til Lønningene. Hvad det første angaar, nemlig det, der gaar ud paa at forøge de faste Professorers Antal fra 49 til 52 og under det filosofiske Fakultet at laa fast 16 Professorater i Stedet for 15, saa maa jeg tilstaa, at jeg ikke kan tilraade at vedtage dette Forslag efter den Udvikling, jeg har givet. Jeg antager, at det efter Udvalgets Stilling vil være umuligt for Flertallet at gaa ind paa dette Forslag. Vi have jo naaet til en Overenskomst om Loven netop paa Grundlag af, at man med Hensyn til det organisatoriske ikke skulde gaa videre i Oprettelsen af flere Professorater. Hvad angaar Forslaget om Lønninger, da gaar det ud paa at forhøje Begyndelses-

Lønningerne fra 3,600 til 3,800 Kr. Heller ikke dette Forslag kan jeg efter Udvalgets Forhandlinger tiltræde. Jeg tilraader at blive staaende ved 3,600 Kr. som Begyndelsesløn stigende indtil 6,000 Kr. Udvalgets Flertal har der strakt sig saa langt, som det efter Omstændighederne tror at kunne forsvare, og jeg kan derfor ikke andet end tilraade Tinget at forkaeste dette Ændringsforslag.

M. Nielsen: Det skulde ikke forundre mig, om der var en eller anden paa Tilhørerpladsen, som forbaufedes ved at høre, at det, der her forelaa i dette Øjeblik, var 2den Behandling af Universitetets Lønningslov. I disse Dage have jo nemlig Bladene alle indeholdt en Meddelelse om, at Universitetets Lønningslov m. m. var afgjort. Men da nu Dagsordenen virkelig siger, at dette Lovforslag er til 2den Behandling, gaa vi selvfølgelig ud fra, at det er en anden Behandling, og at Sagen ikke er afgjort i Forvejen. Men, som sagt, jeg kunde forstaa, om en eller anden Tilhører var forbaufet over, at vi først vare ved 2den Behandling, da Blade og Telegrambureauer for længe siden have meddelt, at den Sag var i Orden. Det Mindretal, hvortil jeg hører, har ikke deltaget i Udvalgets Indstillinger og de stillede Ændringsforslag, og det have vi undladt, fordi vi ikke kunde se, at der er noget, der begrundes at gaa til en Lønningsforhøjelse ved Universitetet. Hvis vi se Sagen under den politiske Synsvinkel som Begrundelse for at gaa med dertil, ja, saa kunde man sige: Fra Regeringens, den provisoriske Regerings og dens Tilhængeres Side kunde der være meget, der begrundes, at den gaar med dertil; denne Regering med sit provisoriske Tankesæt har haft Støtte i Bureaukratiet, da det gjaldt, og den kan finde sin Regning ved yderligere at befæste sig hos samme Bureaukrati. Men fra et demokratisk Standpunkt, fra et Standpunkt, hvis Opgave det er at bekæmpe det samme provisoriske System og alt, hvad der støtter sig dertil, kan der ikke være nogen Grund til at gaa med til denne Sag, tværtimod. Og se vi Sagen fra et alment Synspunkt, hvorledes er da Almenvælstanden her i Landet? Er der noget, der ud fra det Synspunkt opfordrer til at skride til en saadan Forøgelse af Lønninger og alt, hvad dermed staar i Forbindelse, Forøgelse af Embedernes Tal, som det allerede har været omtalt i Dag? Nej, aldeles ikke! Den Lønningslov, det her gælder, er revideret i 1871. Aaret 1871 hører til en Periode, hvor Tidene vare opadgaende. Spørg vi,